

Ласт. Милостивий Богъ ми каза, той ме праги чякъ отъ тамо, прѣзъ море-то, отъ онжъ далечна крайна.

Ластовичка-та добръ прѣсмѣтнала време-то. Снѣгъ-тъ бѣ се стопилъ; слънце-то беше топло, рой мушички играяха веселко по въздухъ-тъ; ластовици-тѣ можяхъ да намѣрватъ храна за себе си и за пиленца-та си.

✱

Ластовице перице!

Кждѣ ми си ходила?

— Ходила съмъ, ходила

Чякъ отъ море до море,

По цареви дворове . .

— Що правяше царица?

— На златъ разбой сѣдеше,

Царю турбанъ тъчеше;

Да кроимъ ме викаше.

Ялла, Чюжбина, Пращамъ, Крайна, Рой, Перица, Разбой, Турбанъ.

39.

Пипамъ. Осѣщамъ.

Кога попишя нѣщо, познавамъ какво е то, мож да различавамъ гжба-та отъ писалка-та, стъкло-то отъ кирпичъ-тъ. Съ пръсти-тѣ си опипвамъ и распознавамъ кое е меко, кое твърдо, или гладко и хrapаво. Имамъ пипнежъ, осезанье.

Като се допръж до нѣщо, познавамъ го топло ли е или студено, остро или тжно; ако ми е зима, ако ми пари, ако ме боли осѣщамъ, чюствувамъ, ще каже имамъ чюство.

Човѣкъ има петъ чюства: гледанье, слушанье, одушанье, вкусъ, пипанье.

✱